

SVOBODNA SLOVENIJA

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual No. 413193

Redacción y Administración:
Calle Víctor Martínez 50 (Suc. 6)
Buenos Aires, Argentina

“ESLOVENIA LIBRE”

Año (Leto) XI (6)

BUENOS AIRES, 21. MAJA (MAYO) 1953

No. (Štev.) 20.

CORREO
ARGENTINO
(Precedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión Nº 3824

Víctor Martínez 50 - Buenos Aires

Številke so nevarne!

Po naključju mi je prišla v roke “Nova domovina”, štirinajstnevnik, s katerim Titov tiskovni urad soli pamet svojim somišljenikom v Argentini. Na prvi strani 62. številke berem debel naslov članka: “Krvni davek Slovencev na poti k socializmu”. Načeloma ne polemiziramo z rdečimi publikacijami, vendar pa bomo enkrat naredili izjemo, da naši, lastne sodbe vajeni, brajci vidijo, kakšna je Titova propaganda. Navajamo le par zanimivosti tega članka.

Prva ugotovitev članka: V sto letih se je število prebivalcev v Sloveniji povečalo komaj za tri odstotke. Takole pravi članek: “Po štetju prebivalstva leta 1857. je imela Slovenija 1.036.000 ljudi prvo štetje po osvoboditvi v letu 1948 pa je na istem ozemlju našelo 1.392.000 prebivalcev. Če ti dve številki primerjate med seboj, ... je število ljudi v mali Sloveniji naraslo komaj za tri odstotke.” Pa smo šli res primerjat. Prirastek, ki ga članek prizna, znaša 356.000 prebivalcev. Po naši reakcionarni in belogardistični matematiki zadostuje za triodstotni prirastek število 41.760, tako, da je resnični prirastek prebivalstva 24% pa še Titu ostane 2182 Slovencev za morišča, ječe in koncentracijska taborišča, da ne bo treba njegovim, v matematiki šibkim, propagandistom računati z ulomki in desetinkami.

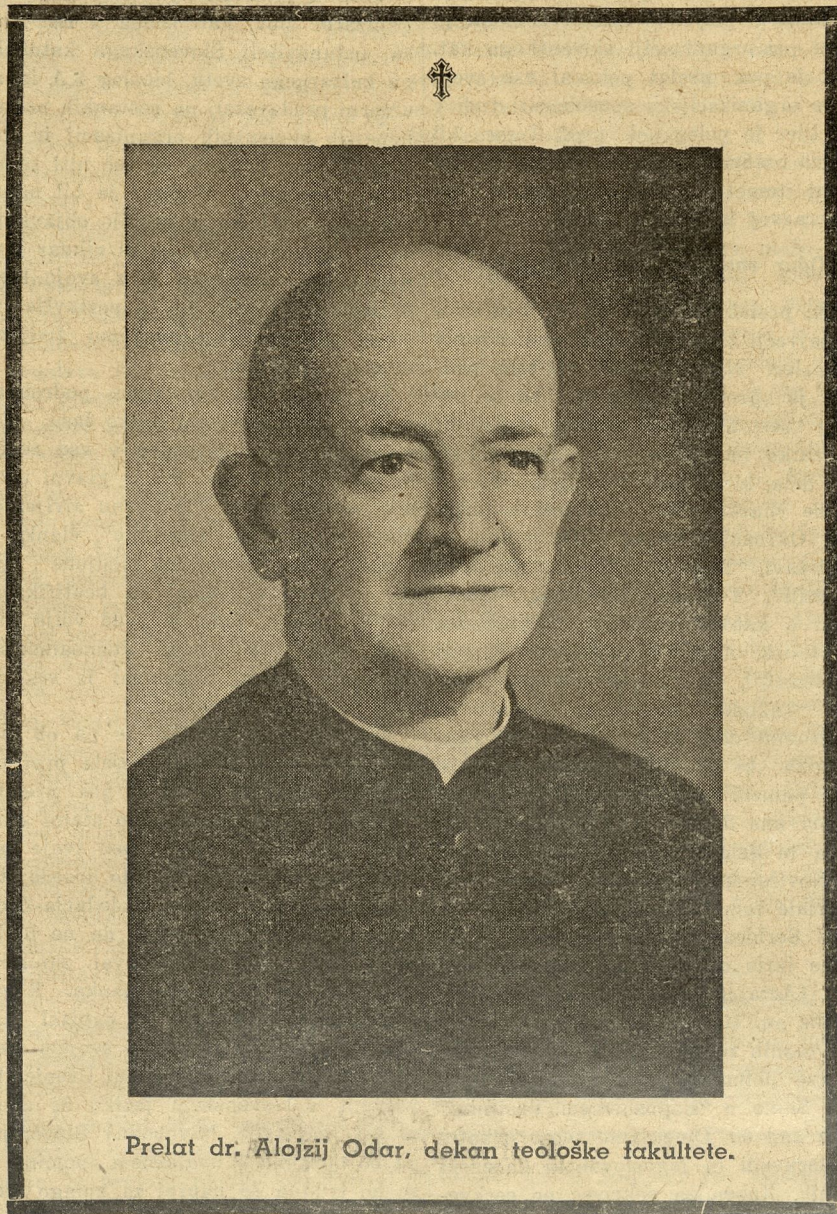
Prirastek dobrih 24% je brez dvoma izredno nizek. Članek ga pripisuje avstrijskim oblastem, ki so zanemarjale pastorko Slovenijo in s tem povzročale val izseljevanja, ki je tako hromil naše narodno telo. Jasno, da mu ne gre v račun, da bi omenil ogromni trud, ki so ga prav slovenski katoličani z Evangelistom Krekom na čelu storili, da bi ljudstvu olajšali nezno gospodarsko stisko, zlasti s silovitim razmahom našega združništva, ki je rešilo tisoče slovenskih gruntov in družin gospodarskega in moralnega propada.

Članek pravi, da so se sedaj razmere zelo zboljšale, češ, da dela na polju mnogo manj ljudi, proizvodnja pa se je še povečala, v industriji pa je dežela dosegla nesluteni razmah. Po čegavi za slugi? Milijarda ameriških dolarjev je povzročila porast industrije, ne pa socialistični sistem; skrajna nuja je poglala na polja starčke, otroke in noseče žene, da z vsemi silami skušajo rešiti edino, kar jim je še ostalo, ped zemlje, ki jo zaenkrat še lahko imenujejo svojo last. Vemo, da je le oblika najtežjega suženjskega dela komaj zadostna, da se iz grunta iztisne toliko, kolikor danes zahteva od “kulakov” davkarja.

Članek skuša napraviti poseben poklon slovenskim ženam, rekoč, da jih je komunizem dvignil na stopnjo enakopravnosti z moškimi. Smejo kositi, delati kladre v gozdu, voditi plug, prevajati hunte v rudnikih, prenašati malto in opeko na stavbiščih itd. Za nas to ni nič novega. Med prvo svetovno vojno so slovenske žene morale delati vse to, kajti tudi takrat je bila usoda gruntov in družin odvisna od žuljev slovenskih žena. Slovenska žena poprime tudi za najtežje delo vedno, kadar mora reševati dom in rod pogina. Zato gara tudi danes. Razlika je samo ta, da smo v starih reakcionarnih časih te mučenice pamlovali, danes pa pravijo rdeči gospodarji, da so jim dali častno mesto, ki jim v novi družbi pripada. Pravi vzrok te komunistične “odlike” pa je drugod: Slovensko mater je treba s poklicnim delom tako zaposliti, da ji ne preostane prav nič časa za njene prave poklicne dolžnosti, to je: za krščansko vzgojo otrok, ki se jih polasčajo komunisti in jih skušajo proti volji staršev prevzgojiti v svoje pristaše.

Prav skromno pripominja članek, da je danes v Sloveniji 75.000 vdov in 25.000 vdovcev. Nič ne pove, zakaj je število vdov tako grozno. Ga je sram. Mi in ves svet ve, kje počivajo kosti mož, ki bi morali biti danes v polni moči in zdravju na čelu naših družin in domov.

Cel članek je medel poskus, pokazati Slovincem v zamejstvu, kako je sedaj, ko so odstranjeni krivci vsega zla iz slovenskega življenja, doma vse lepo, ve-

Prelat dr. Alojzij Odar, dekan teološke fakultete.

PRVI MOSKOVSKI USPEH?

Kdor bi skušal presojeti mednarodni položaj samo po zunanjih dogodkih, ki so si sledili te dni, bi moral sklepati, da je začelo iti novim ruskim voditeljem v Moskvi žito v klasje. Takoj po Stalinovi smrti so oni začeli svet obsipavati s svojimi mirovnimi ponudbami. V začetku so bili na zahodu zelo skeptični, zahtevali so dejanj iz Moskve ne pa besede, toda počasi so se začeli majati temelji tega nezaupanja napram Moskvi: vedno več je že vodilnih državnikov in državnih poglavarjev, ki opozarjajo, da je treba dobro razploženo Moskve izrabiti in sklicati konferenco dveh, treh, štirih ali petih, kjer bi se do dna izčrpale možnosti, ki jih nudi Moskva. V Washingtonu odklanjajo sleherni konferenco s Sovjeti, dokler ti ne pokažejo dokazov dobre volje vsaj v dveh stvareh: 1. sklenitev premirja na Koreji in 2. sklenitev mirovne pogodbe z Avstrijo. V Moskvi pa molče. Objavljajo pa vse komentarje o tem, kako se v Evropi že pripravajo o njihovih mirovnih ponudbah. In tako so imeli prejšnji teden sovjeti pri-

selo in srečno. Pri vsem tem opevanju rdečega raja nam ena stvar ne gre v glavo. Rdeči propagandi se je med vojno posrečilo prepričati veliko večino slovenskih izseljencev, da so komunisti naši resnični osvoboditelji in nosilci lepše bodočnosti. Še danes je med našimi rojaki mnogo oboževalcev novega reda v domovini. Rdeči so, da kar brenče. Po svetu so šli, ker jim doma ni bilo prestat. Zakaž, zlomka, sedaj, ko je doma vse tako lepo, ne popokajo svojih šil in kopit in se ne vrnejo v osvobojeno domovino, da jim ne bo treba garati za tujega kapitalista, ampak zase in za narod; da njihove žene ne bodo imele poniževalne vloge matere in gospodinje, ampak bodo dosegle čast in dostojanstvo, da bodo smele od strani svojih mož in sinov garati v rudnikih, tovarnah, na poljih in po stavbiščih? Zdaj se nam, da imajo ti oboževalci rdečega raja poleg “Nove domovine” še druge informacije, ki jim svobodo in srečo prikažejo v dokaj drugačni luči. Zato ostanejo, kjer so, in od daleč zabavljajo čez reakcijo in pojo slavospeve rdeči svobodi. Če bi šli domov, bi se postavili v veliko nevarnost, da bi se spreobrnil, to pa jim ne gre v račun.

liko objaviti “veliko ribo”, ko je Churchill v londonskem parlamentu tako mogočno zatrobil v njih rog in opozoril, da bi bilo treba čim prej sklicati konferenco s sovjeti; seveda bi morala zasedati v največji tajnosti.

CHURCHILLOV LABODJI SPEV?

Churchill je sedaj že v 78 letu starosti in je zadnji iz velike garde, ki je vodila drugo svetovno vojno. Poleg predsedstva vlade mora voditi še zunanje ministrstvo, ker je njegov zun. min. Eden bolan. Bolan bo še več mesecev, a Churchill se čuti še v tolikšni moči, da lahko pretrese in preusmeri vso angleško mednarodno politiko, če bi to kazalo. V parlamentu je sprožil zunanje-politično debato z govorom, v katerem je kar “bliščal” s svojimi krutimi sodbami, ponekod stvaren in moder, a še bolj rezek in ironičen, kadar je šlo za področja, v katerih je bilo treba braniti ali pa utrditi angleško stališče. Proti komu in zakaj?

Najbolj pereče je sedaj razmerje Anglije z Egiptom. V Egiptu se mora Anglija pogajati z diktatorjem, ki po poročilih angleške obveščevalne službe ne razpolaga s sredstvi, ki bi mu dopuščala možnost, da bi se še dolgo držal na oblasti. Poleg tega je Egipt s severno Afriko tisto angleško področje, kjer so Angleži bili prvi in so bili tudi oni tisti, ki so ta del sveta civilizirali in ga uvedli v svetovno politiko. Ravno ko je Churchill govoril v parlamentu, je bil na poti v Kairo ameriški drž. tajnik Dulles. Poleg Egipta bo Dulles obiskal še vse ostale muslimanske države na Bližnjem vzhodu — vključeval bo torej v ameriški koncept tisti arabski blok, ki ga je Anglija ustvarila in mu do sedaj tudi dajala vsa sredstva za obstoj in razvoj. Dulles bi moral v Kairu dati nasvete Egiptčanom in tudi Angležem, kako naj uredijo spor okoli Suez, ne da bi pri tem bilo dovolj upoštevano dejstvo, da je prekop angleški in da je Anglija zgradila tam naprave, ki so danes vredne nad poldrug milijardo dolarjev.

Razgovorom med Dullesom in egiptskim diktatorjem gralom Naguibom je Churchill posvetil nekaj besed, ki so uspeh te konference dejansko minirale. Angleška vlada dobro ve, kakšna sila je Naguib, iz področja kanala pa se ne bo nikdar umaknila, aki bo jo kdo ho-

143 ANIVERSARIO DE LA REVOLUCION DE MAYO

El 25 de Mayo de 1810 es el día del nacimiento de la Independencia política Argentina. Los grandes patriotas como Manuel Belgrano, creador de la bandera nacional, Mariano Moreno, Cornelio Saavedra y otros formaron entonces el primer gobierno nacional y rompieron los vínculos de la esclavitud política de los Argentinos al imperio español.

Desde aquellos tiempos empezó la Argentina su marcha de constante progreso y bienestar. La Argentina era políticamente libre no económicamente. Esa libertad dió a la República creador de la Nueva Argentina Señor Presidente general JUAN D. PERON. La Argentina es hoy económicamente libre, socialmente justa y políticamente soberana y como tal un baluarte de la paz.

143 aniversario de la Revolución de Mayo, que este año coincidirá con la conmemoración del Día del Reservista, será celebrado en toda la República con gran fervor patriótico. Al finalizar la ceremonia religiosa empezará en Buenos Aires el magnífico desfile de los reservistas ante el Presidente de la Nación.

143. OBLETNICA MAJSKE REVOLUCIJE

25 maj leta 1810 je dan argentinske politične neodvisnosti. Veliki rodoljubi kot Manuel Belgrano, ustvaritelj narodne zastave, Mariano Moreno, Cornelio Saavedra in drugi so tedaj sestavili prvo argentinsko narodno vlado in razbili vse vezi argentinske politične sužnosti Španiji.

Argentina je tedaj nastopila pot svojega stalnega napredka. Politično je sicer bila svobodna, ne pa še gospodarsko. To svobodo je republikli dal sedanjí predsednik general Juan D. Perón. Argentina je danes gospodarsko neodvisna, socialno pravična in politično suverena in kot taka trdnjava miru.

143. obletnico Majske revolucije, ki letos zopet sovpadja z Dnevom rezervistov, bodo proslavljali po vsej republikli z velikim rodoljubjem. Po končanem verskem opravilu bo v Bs. Airesu velika parada rezervistov pred predsednikom republike.

tels silo od tam spoditi. Pogojev za angleški umik iz Egipta ne bodo določali niti Dulles, niti Naguib, pač pa angleška vlada sama, ker je bila Anglija tista, ki je bila prva tam in zato ne potrebuje ameriških nasvetov o tem, kako naj spor z Egiptom urejuje. Angleška vlada le s težavo prenaša trditve, da mora Anglija slediti ameriškim nasvetom in v razgovorih z Adenauerjem je Churchill ponovil, da se bodo morali v USA odvaditi tako vrednotiti sedanjí položaj Anglije. Anglija ima v zunanji politiki svojo doktrino in prakso, med tem ko delajo v USA še kar naprej tako, kakor da jih napake, ki so jih zagrešili v letih do 1945 in pozneje, niso nič naučile.

Za Churchillom je naslednji dan govoril vodja opozicije Attlee, ki je nekatere trdote Churchillovega govora še poostiril. Potem ko je podčrtal, da opozicija odobrava vladno zunanjo politiko, je kot mož izven vlade lahko še huje napadel USA, ko je trdil, da nekaterim ameriškim osebnostim ni všeč, da bi prišlo kmalu do konca sovražnosti na Koreji. Hkrati se je zagnal tudi v kampanjo, ki jo je v USA sprožil senator McCarthy. Ta namreč na svoj poseben način preganja komunizem iz javnih vladnih in poslovnih središč. Oboje pa da vodijo “temne, reakcionarne sile”, ki stremje za zmago neke vrste “obskurantizma” (mračnjaštva) po vsem svetu, ko na tak način zastavljajo temelje za obračun s komunizmom. V USA vodi sedaj enak boj proti McCarthyju atomski fizik A. Einstein, ki kliče na korajžo vse tiste, ki tako kakor on nočejo postati “konformisti”, ampak si hočejo ohraniti duha upornosti, ker menijo, da na ta način ohranjajo “svobodo duha”, ki da je pogoj za svobodo znanstvenega dela.

V mednarodni politiki pa Attleeju in Einsteinu sedaj odzvanja že cela vrsta politikov, ki meni, da morajo biti “progressivne sile” tiste, ki naj oblikujejo način borbe proti komunističnemu totalitarizmu. Adlai Stevenson, kandidat demokratov pri lanskih predsedniških volitvah v USA, potuje po pacifiških deželah in piše o svojih vtisih v vodilnih ameriških listih. V svojem dopisu o položaju v Hongkongu Stevenson pravi, da bi bilo napačno verovati, da sloni komunistični režim na Kitajskem na šibkih nogah. Maocetung je dosegel, da je danes vsa Kitajska združena, da povsod deluje državna uprava in da je konec anarhije. Ako misli USA podpreti čangkajška pri morebitni invaziji na kontinentalno Kitajsko, tedaj se lahko zgodi, da bi kitajsko prebivalstvo nacionalističnega maršala ne pozdravljalo več kot rešenika. Rdeči režim na Kitajskem lahko — po Stevensonu — računa z oporo med ljudstvom. Seveda bi bila nagrada lepa, ako bi bilo mogoče poraziti kitajske komuniste s četami maršala

Čangkajška, toda še večja katastrofa bi bila, ako bi USA pri tem doživele poraz, ker bi kitajsko prebivalstvo nacionalističnih vdiralcev ne podprlo. Tudi Tito je v svojem govoru v Slavonskem brodu govoril o tem, da se morajo združiti predvsem vsi “progressisti” v obrambo pred morebitnim napadalcem.

Proti Eisenhowerjevi politiki odločnosti in nepopustljivosti napram Moskvi se tako večje v blok novi tokovi, ki s politike prehajajo že na ideološko polje. Churchill je v svojem govoru skušal zavaravati pri tem posebno vodilno vlogo Angliji in to v trenutku, ko je po Stalinovi smrti nastala situacija, ki skuša ameriškim rokam izročiti vodstvo vsega svobodnega sveta. Prva svetovna vojna je zelo omajala vezi angleškega imperija, druga svetovna vojna je skoraj zadržala Anglijo kot kolonialno državo, mir, ki ga ponujajo iz Moskve naj bo sedaj tista opora, na katero se bo naslonila angleška politika, da pridobi toliko na času, da imperij utrdi in osmeši tiste, ki govore, da poje angleški imperij svoj zadnji “labodji spev”.

Ko je Churchill v svojem zadnjem govoru branil temelje tega imperija, je bil njegov govor presenečenje. Kako je mogel tako preiskujen in ugleden državnik iti tako daleč, da je v nekaterih odstavkih govoril tako odkrito in izzivalno? Toda angleška zgodovina ima celo vrsto takih primerov. Ko je moral paralitični Pitt z bolniške postelje na bergljah v zbornico, da je branil svojo radikalno politiko proti Napoleonu, je kar besnel v svojih napadih in psovkah. Isto tako sta se obnašala pozneje Disraeli in Gladstone. Vsi so s takimi nastopi odpeli svoj “labodji spev”, ki pa ni bil nikdar labodji spev Anglije in njene moči. Ali daje Angliji enako spričevalo tudi ta zadnji Churchillov govor?

Škof dr. Rožman ob smrti premeta dr. Odarja

O smrti gospoda prelata dr. Odarja je včeraj jutraj g. župnik Orehar z radiogramom takoj obvestil prevz. škofa dr. Rožmana v Clevelandu v USA. Od njega je dobil snoči naslednji radiogram:

“Pretresen v dno duše, žalujem z Vami in molim. Bog mu bodi usmiljen in dober plačnik.

Gregorij Rožman,
škof”.

SLS ČLANICA KATOLIŠKE CENTRALE

Slovenska ljudska stranka je postala članica katoliške centrale Nouvelles Equipées Internationales. V tej katoliški centrali so včlanjene še krščansko demokratske stranke Francije, Nemčije, Belgije, Nizozemske, Švice, Avstrije, Italije, Čehoslovaške, Poljske in Madžarske.

Prelat dr. Alojzij Odar umrl

Slovensko protikomunistično skupnost v Argentini in po vseh ostalih državah je v sredo, 20. maja 1953, zjutraj zadel silen udarec. Slovenski narod je izgubil nenadomestljivega znanstvenika in misleca. Gospod prelat dr. Alojzij Odar je umrl. Novica o njegovi nepričakovani in nenadni smrti je globoko presunila vse. Z bliskovito naglico se je razširila po tem milionskem mestu in po vseh tovarnah in uradih, kjer so zaposleni naši ljudje je šel od ust do ust glas: prelat Odar je umrl. Umrl je najvidnejši predstavnik slovenske protikomunistične skupnosti v Argentini, znanstvenik, ideolog in kulturni delavec. Velik pobornik slovenske skupnosti in odločen borec za zmago Kristusovega kraljestva na zemlji, za zmago našel in naukov svete katoliške Cerkve. Umrl je klen govornik na slovenskih največjih in najpomembnejših prireditvah, umrl stalni predavatelj v organizacijah in društvih, umrl dobri tolažnik trpečih v spovednici, umrl velik človek, ki je imel za sle-

herna dobro in vzpodbudno besedo. Za njim žalujejo vsi.

Pok. prelat dr. Odar je bil mož dela in reda. Že kot je bil navajen doma, tako je delal tudi v begunstvu in pozneje v emigraciji. Vstajal je vsak dan ob peti uri zjutraj. Do šeste ure je bil v sobi in delal. Pisal članke za najrazličnejše revije, predavanja, govore. Ob šesti uri je vsak dan prišel v cerkev sv. Julije in je spovedoval. Ob tri četrt na sedmo uro je pa navadno odšel maševat k sestram v zavod v ulici Malvinas. V ta zavod je vsak dan odhajal tudi popoldne podeliti blagoslov z Najsvetejšim. Ostali čas v dnevu je porabil za študij in neprestano delo. Kadar je pa imel predavanja v bogoslovnem seminariju, je ostajal v Adroge-ju. Tako je bilo sleherni dan.

In tako je pok. gospod prelat hotel preživeti tudi dan v sredo dne 20. maja 1953.

Kako je umrl prelat Odar.

Vstal je ob petih. G. kaplan Stanko Škrbe, ki ima v župnišču sv. Julije sobo blizu stanovanja pok. prelata, je slišal, da je tudi tega dne vstal. Nato je on odšel v cerkev, kamor pa pok. g. prelata kot običajno ni bilo. Ob četrt na osmo uro so sestre iz zavoda v ulici Malvinas klicale župniško pisarno sv. Julije in vprašale, zakaj gospod prelat ni prišel maševat. Pri telefonu je bil g. župnik Gatti. Takoj je poklical cerkovnika in mu naročil, naj pogleda v prvem nadstropju župnišča, če se ni morda kaj g. prelata pripetilo. Cerkovnik je naročil izvršil. Prelatovo sobo je našel zaklenjeno. Prisuškoval je na vratih, a ni ničesar slišal v sobi. Bil je popolen mir. Cerkovnik je šel v cerkev ter je v spovednici to sporočil g. kaplanu Škerbetu, ki je bil že sam v škribeh, ker gospoda prelata ni bilo v cerkev, čeprav je spal doma in ne v Adroge-ju. Hitro je stekel pred njegovo sobo in jo skušal odpreti. Ni je mogel. Skozi ključavnico je pa v sobi opazil luč. Temna slutnja ga je spreletela. Hitro je poiskal še drugega kaplana te župnije g. Fernandeza. Oba sta nato z različnimi ključi skušala odpreti sobo, pa ni šlo. G. Škrbe je hitro odšel v zakristijo po sv. poslednje olje, med tem je pa kaplan g. Fernandez s silo odprl vrata.

V sobi je zagledal tale prizor: Pok. gospod prelat Odar je ležal v naslonjaču, še napol oblečen. Ena roka mu je visela ob telesu. Bil je še topel. G. Škrbe mu je podelil takoj sv. poslednje olje, g. Fernandez je pa odhitel klicat zdravnika, ki je po prihodu mogel ugotoviti samo smrt, ki je nastopila zaradi srčne kapi.

Položili so ga v posteljo, nato ga pa oblekli v mašniški ornat. Na mrtvaški oder so ga položili v srednji sobi Društva Slovencev na Victor Martinez 50.

Življenska pot pokojnika.

Pok. prelat dr. Alojzij Odar se je rodil 19. junija 1902 v Srednji vasi v Bohinju. Gimnazijo je študiral v škofijski gimnaziji v Št. Vidu nad Ljubljano. V Argentini živita od njegovih sošolcev še g. župnik Janez Hladnik in g. dr. Tine Debeljak. Maturiral je leta 1922. Teološko fakulteto v Ljubljani je dovršil leta 1927. Doktorat iz teologije je dosegel leta 1928. Cerkevno pravne študije je nato še nadaljeval dve leti v Rimu. Ta leta je prebil v Zavodu sv. Hieronima ter so mu vse življenje ostala v najlepšem spominu, kakor je sam povdarjal ob letošnjem jubileju tega zavoda, ko je njegovemu rektorju Msgru Madjercu poslal tople čestitke. Za docenta na teološki fakulteti v Ljubljani je bil imenovan leta 1931. Leta 1937 je na isti fakulteti postal izredni profesor, dve leti pozneje pa redni profesor. Od leta 1941 do 1943 je bil dekan teološke fakultete, v maju 1945 je odšel v emigracijo ter v inozemstvu z neupogljivo voljo in vztrajnostjo organiziral slovensko teološko fakulteto najprej v Pragi in Brixenu v Italiji, nato pa je z njo odšel v Argentino in na njej deloval najprej v San Luisu, nato pa ves čas v Adroge-ju. Bil je ves čas dekan te fakultete in do zadnjega škofijskega obiska v Argentini tudi rektor škofijske šole. Te funkcije ga je pa prevzvišeni na ponovno prelatovalo prošnjo razrešil, da se je lahko bolj posvetil delu sami teološki fakulteti in v slovenskih organizacijah ter društvih.

V domovini je bilo delo pok. prelata na teološki fakulteti samo eno področje njegovega vsestranskega udejstvovanja. Od leta 1931 dalje je bil cerkveno pravni konzulent ljubljanske škofije, brani-

lec zakonske vezi pri sodišču iste škofije prav tako od tega leta dalje. Leta 1941 je pripravil ljubljansko sinodo. V letih, ki so napovedovali težke dogodke v naši narodni zgodovini, je pa pok. prelat posegel vodilno v slovensko kat. kulturno in javno delovanje. Že leta 1938 je postal predsednik Katoliškega tiskovnega društva, ki je izdajalo ves vodilni slovenski kat. tisk. Pod njegovim vodstvom se je to podjetje silno razmahnilo in dvignilo naklade vsem svojim publikacijam. Velike zasluge ima pok. g. prelat pri izdajanju cenениh dobrih slovenskih knjig — Slovenčeve knjižnice in poljubno znanstvenih knjig.

Kot pri organizaciji slovenskega kat. tiska je pok. prelat pokazal vse svoje velike organizacijske sposobnosti tudi v KA, kjer je poleg pok. prof. Tomca bil vodilna osebnost. Njegova dela o KA so glavni temelji, na katerih sloni ves njen razvoj in pomen.

Dr. Odar znanstveni in verski pisatelj.

Pok. prelat dr. Odar je bil brez dvoma največji živeči slovenski znanstvenik in mislec. Njegovo delo na tem področju je ogromno. Zahtevalo bo še posebne vsestranske obravnave. Za sedaj na kratko navajamo samo glavna njegova dela, ki so izšla v knjigah. So to: "Sodbe rimske rote v zakonskih pravadah", Okrožnica Leona XIII. o krščanski državi, "Pravila Katoliške akcije v Sloveniji", Teološka fakulteta, "Katekizem o katoliški akciji", "Katekizem o Katoliški akciji z razlago", "Temelj organizaciji", "Cerkvene določbe o tisku", "Zakonik Cerkvenega prava". To je ogromno delo in je prvi prevod tega zakonika, ki je tudi v mednarodnem svetu pomenil velik dogodek in ne samo pri nas doma. Nadalje: "Katoliška akcija in delo v njenih organizacijah" in "Novissimum ius matrimoniale tam materiale tam formale Ecclesiae Orthodoxae Serbicae et ius matrimoniale in Codice iuris canonici in quonam differant" (Acta congressus iuridici internationalis an. 1934).

Po raznih revijah je pa bilo objavljenih vse polno njegovih aktualnih razprav. Samo v "Bogoslovnem Vestniku" jih je nad 60. Omenjamo samo nekatere: Cerkveni in jugoslovanski kazenski zakonik, Kazen za sokrivce po cerkvenem pravu, Zadržek zakonske vezi, Ali veljajo sodbe starokatoliškega sodišča tudi v državnem področju, Značaj zakona v italijanskem konkordatu, Nova kodifikacija zakonskega prava v srbski pravoslavni cerkvi, Versko-politična zakonodaja v Jugoslaviji itd. itd. V "Času" so bile med drugim objavljene naslednje njegove razprave: Cerkev — popolna družba, Kritika jugoslovanskega konkordata, Položaj kat. Cerkve v sodobnih državah in Borba proti jugo-

slovanskemu konkordatu. Ni pa bilo tudi skoro nobene številke "Ljubljanskega škofijskega lista" brez njegovega članka. Prav tako ne številke "Revije Katoliške Akcije". Slovencem je sestavil cerkveno-pravno terminologijo.

V svojih spisih in razpravah je družil dogmatično metodo s stvarično.

Njegovo delo v Argentini.

Bilo je vsestransko. Kakor že poprej doma, svojega udejstvovanja ni omejil samo na bogoslovno fakulteto, ampak na vsa področja slovenskega življenja v Argentini in izven nje. Tako je bil organizator slov. kat. shoda v Bs. Airesu, ustanovitelj Slovenskega katoliškega kulturnega sveta, ideolog KA in nemurni predavatelj na sestankih najrazličnejših slovenskih organizacij in društev. V tem pogledu ni več niti sam s seboj raspolagal. Večkrat je bil naprosen šele tedaj, ko je že bilo objavljeno, da bo on govoril. Pa se ni nikdar jezil. Rad se je odzval, da je s svojo kleno in jedrnatno besedo lahko postavljali temelje pravemu krščanskemu življenju in udejstvovanju.

Pri vsem tem ogromnem podrobnem delu je imel še vedno toliko časa, da je pisal članke in razprave v vse revije, ki izhajajo pri nas. Bil je glavni urednik verske revije "Duhovno življenje", pisal članke za "Oznanilo", članke in razprave za "Katoliške misijone", kjer se je zlasti zavzemal za beatifikacijo škofa Barage. Zato je rade volje prevzel tudi predsedstvo Južnoameriške Baragove zveze. Sodeloval je ves čas tudi pri reviji "Vrednote".

"Svobodna Slovenija" je pa ob svojem izidu v Argentini prejela prvi pozdrav in čestitke ravno od pok. prelata. Od tedaj naprej je bil njen stalni sodelavec. Naš list ga šteje med svoje najodličnejše prijatelje. Ni bilo dosedaj tudi še nobenega letnika Koledarja-Zbornika Svobodne Slovenije, da ne bi bil zanjo pok. prelat prispeval zanimivo razpravo, ali načelnega članka. Ravno v letošnjem koledarju je napisal tako lepo in temeljito študijo o svojem-idejnem vzorniku pok. dr. Alešu Ušeničniku kakršne v slovenskem jeziku že zlepa ni bilo napisane, "Svobodna Slovenija" ga bo ohranila v hvaležnem spominu in se bo trudila še naprej za zmago idej, za katere je ves čas živel in deloval pok. prelat dr. Odar.

Naj počiva v miru v argentinski zemlji in pri Bogu uživa obilno plačilo za ves trud in vse delo za zmago Njegovega kraljestva na zemlji.

Pogreb pok. prelata dr. Odarja je danes, 21. maja 1953. Najprej je pogrebna sv. maša v župni cerkvi sv. Julije, nato pa pogreb na glavno buenosairesko pokopališče Chacarita.

ARGENTINA

Preizkovalni sodnik dr. Miguel Vignola je v zvezi z odkrito teroristično skupino častnikarjem dal izjavo, v kateri je naglasil, da so oblasti pri članih prevratne skupine zaplenile velike količine orožja. Povedal je tudi, da so teroristi pripravljali za 13. maj napad na celotno vlado, ko je imela sejo v vladni palači. Teroriste bi po tem napadu odpeljalo letalo v Uruguay. Napad se ni mogel izvršiti, ker so oblasti pred tem odkrile teroristično skupino in zaprle vse glavne člane. Policijske oblasti so odkrile v Tigre in San Isidro tudi lančo, s katero so teroristi prevažali iz Uruguaya razstrelivo in ostali material za pripravljanje bomb. V Uruguayu so za denar prevažali tudi osebe, ki so bile v Argentine zapletene v zaroto. Dva od zaprtih teroristov sta priznala, da sta položila bombe na Majskega trgu dne 15. aprila t. l. Eden od teroristov je tudi priznal, da je nameraval položiti bombo v palači Narodnega kongresa dne 1. maja, da bi eksplodirala med ekspezejem predsednika grala Perona. Svojega načrta ni mogel izvršiti, ker ni imel aparata za tempiranje bombe. Odkrite še ne eksplodirane bombe, je policija v ponedeljek popoldne razstrelila. V zvezi z odkritjem teroristične organizacije je nacionalistična organizacija La Alianza Libertadora Nacionalista poslala predsedniku spomenico, v kateri zahteva za teroriste smrtno kazen.

Buenos Aires je bil zadnje dneve v znaku velikih športnih tekem med reprezentanco argentinskega in angleškega športa. Prva tekma je bila v četrtek na praznik Kristusovega vnebohoda na športnem stadionu tuk. nogometnega kluba River Plate. Nastopili sta moštvi Argentinske športne zveze in Angleške športne zveze. Argentinsko moštvo je bilo nadmočno ter je Angleže premagalo z rezultatom 3:1. Prvi polčas se je končal z rezultatom 1:1. Nogometna tekma med državnima reprezentancama Argentine in Anglije je pa bila napovedana v istem stadionu za nedeljo 17. t. m. ob treh popoldne. Stadion je bil nabito pol ljudi. Navzoč je bil tudi predsednik republike gral Perón z ostalimi visokimi državnimi funkcionarji in člani diplomatskega zbora. Gral Perón je bil tudi na prvi tekmi. Pred začetkom tekme se je vnil izredno močan nalive, ki dolgo ni ponehal. Igrišče je bilo namah poplavljenno. Kljub temu je angleški sodnik odredil začetek tekme, ki so jo pa morali v 29. minuti prekiniti. Radi vode, ki je preplavila vse igrišče, sploh ni bilo mogoče igrati. Poleg tega je bilo kot iz škafa kar naprej.

V čast angleškim športnikom je bilo v Bs. Airesu več sprejemov in pogostitev. Angleški športniki so obiskali tudi predsednika republike, General Peron je argentinskemu nogometnemu moštvu obljubil avtomobil znamke Mercedes Benz, če bo zmagalo pri obeh tekmah. Dobil ga bo izraban igralec. Glede datuma za nadaljevanje tekme med argentinsko in angleško nogometno državno reprezentanco med Argentinsko in Angleško športno zvezo ni moglo priti do sporazuma. Argentinci so predlagali za odigranje tekme četrtek 21. maja, Angleži pa na ta datum niso pristali, ker morajo oditi v Chile, kjer bodo igrali s tamošnjo nogometno reprezentanco, nato pa z uruguaysko v Montevideo. Izjavili so, da se bodo vrnilo takoj v Argentino, če bodo v obeh državah zmagali, v nasprotnem slučaju pa bodo Argentinski športni zvezi sporočili dan za ponovno srečanje obeh moštev. Pred svojim odhodom v Chile v terek so naglašali, da smatrajo za svojo častno dolžnost odigranje tekme z argentinsko nogometno državno reprezentanco in jo bodo kot dobri Angleži tudi izpolnili.

V Buenos Airesu se je v ponedeljek začel kongres argentinskih industrialcev. Slavnostni govor je imel predsednik republike general Perón.

Predsednik senata kontraadmiral Alberto Teisaire bo na kronanju angl. kraljice Elizabete II. zastopal predsednika republike grala Perona in argentinsko vlado.

Predsednik general Perón si je pri kiparju Tommasiju ogledal načrte in dela za mavzolej, v katerem bo počivalo truplo pok. g. Eve Perón. Mavzolej celotnega mavzoleja bo v kratkem razstavljen v Bs. Airesu.

SPOMINSKA PROSLAVA

v počastitev naših junakov in mučencev bo v nedeljo 14. junija 1953 ob 17. uri popoldne v dvorani San José na ulici Azcuénaga 158.

Društvo Slovencev

Krščanski demokrati za Združeno Evropo

Dne 18. aprila je bila v Parizu seja Zveze Krščanskih Demokratov. Predsedoval ji je belgijski državni minister E. de Schryver. Slovensko ljudsko stranko je zastopal g. Ignacij Čretnik.

Sklenjeno je bilo, da bo letošnji kongres Zveze v dnevih 4., 5. in 6. junija v TOURSU, kjer bo istočasno tudi prihodnja seja izvršilnega odbora.

Kulturna komisija zveze bo imela svoj sedež na univerzi v Sarrebruckenu. Komisiji predseduje poljski profesor Dr. Glaser. Tam bodo priredili tudi poseben študijski teden med letošnjimi šolskimi počitnicami.

Izvršni odbor zveze je po seji izdal tole poročilo:

Seji so prisostvovali zastopniki iz 18 evropskih držav. Soglasno so sprejeli naslednje resolucije:

"Izvršni odbor Krščansko Demokrat-ske Zveze smatra, da imajo svobodne države dolžnost, da izdelajo in predložijo splošen načrt za upostavitve in ohranitev svetovnega miru."

"Pozdravlja izjave predsednika Združenih Držav Eisenhowerja in upa, da se bo razvila modra in konstruktivna diskusija med vzhodom in zapadom.

Smatra, da naj bi parlament Združenih Držav sprejel splošen načrt za postopno, istočasno in modno vodeno razorožitev in da bi morale tak načrt vse druge države sprejeti kot preizkusni kamen dobre in stvarne volje za mir;

da mora biti mir nedeljiv in da napad

na katerikoli točki sveta nasprotuje vsem mirovnim izjavam;

da bi morali vsi svobodni narodi vztrajno delovati za ta cilj, da bi narodi na vzhodu dobili svobodno možnost izbirati svoje vlade in se svobodno pridružiti Združenim Evropi;

da je treba vztrajno zasledovati politiko zgraditve Evrope. To je edina možnost, ki omogoča evropskim narodom, da bi izboljšali življenje svojih množic, da bi si zagotovili gospodarsko neodvisnost, da bi mogli sestaviti mednarodno silo, ki bi mogla zaščititi vse države v Evropi in biti v svetu pomemben činitelj ravnovesja in branik splošnega miru."

Beg v svobodo

Blizu Trbiža je 1. maja imelo 1000 bivših partizanov na novem jugoslovanskem ozemlju prvomajski miting ter so se po končanem zborovanju zaradi krajše poti z vlakom odpeljali preko avstrijskega ozemlja na Jesenice. Na meji so avstrijski žandarji zaklenili vagona vlaka, pa je kljub temu 22 partizanov izkoristilo priliko in so skozi okna poskakali z vlaka in se predali angleškim oblastem, ki so jih sprejele v zaščito in odpeljale v Celovec. Niso mogli več prenašati Titove "demokracije".

Naročajte in širite Svobodno Slovenijo

Novice iz Slovenije

V Sloveniji, in tako je verjetno tudi drugod, se položaj ljudi pod komunisti v zadnjem času ni dosti spremenil. Boje je edino v toliko, da organi UDBe, prešnje Ozne, ljudi ne zapirajo ponoči kot poprej. Sedaj vsaj bolj mirno spe. Gospodarski položaj je pa zelo slab. Trgovine so sicer polne blaga in tudi trestin je na razpolago, toda kupiti si tega skoro ne more nihče, ker so cene tako visoke. Z rednimi mesečnimi dohodki si tudi visoki državni in privatni uradniki poštene obleke ne morejo omisliti. N. pr. vseučiliški profesorji, ki imajo plače 22.000 mesečno. Najbolje je pogodil sed. gospod. položaj nekdo v Ljubljani, ki ga je označil takole: Sedaj smo vsi berači: delavci, uradniki in ravnatelji. Kruh je zelo slab. Črn in skoraj neužit. In povrh še drag. Goveje meso je tako drago, da ga navadni ljudje redkokdaj morejo kupiti. Proti kom. režimu je najmanj 75% inteligence, delavstva prav tolik dostotek, kmetje pa so proti 98 odstotno. Na univerzi je bilo v prvih letih po vojni precej rdeče, danes so se razmere tudi tam močno izboljšale in je visok odstotek akademske mladine proti režimu. V vojski so častniki in podčastniki vsi komunisti, vojaštvo je proti režimu. Zgodilo se je n. pr. tole, da so se navadni vojaki v obraz smejali političnemu komisariju, ko jim je prikazoval kardinala dr. Stepenca kot vojnega zločinca. Proti kat. cerkvi komunisti nastopajo z nezmanjšanim sovraštvom. Škof Vovk v Ljubljani n. pr. ne more dobiti dovoljenja za obisk svoje rojstne vasi Vrba na Gorenjskem. Izgovarjajo se, da leži ta vas v obmejnem pasu. V lepih dneh pa v omenjeni vasi in po drugih krajih kar mrgoli drugih turistov. Od škofa Vovka je ljb. občina tudi zahtevala, da mora dati od strani razna komunistična gesla, s katerimi so komunisti pomazali vse zidove na stolnici. Škof Vovk ji je odgovoril, da naj te napise odstranijo tisti, ki so jih naročili napisati.

Pri gralu Avšiču, ki je pod komunisti na papirju ljb. župan, je slabo opravil pred časom tudi p. dr. Tominc, ki je od vlade dobil kredite za popravilo fasade na frančiškanski cerkvi. Grala Avšica je šel prosit, da bi mu določil stavbno podjetje, ki bi to delo opravilo. Gral Jaka je pa zdvijal na p. dr. Tominca, češ kaj sploh misli. Skrajni čas da je že, da se tudi frančiškani že skidajo iz Ljubljane, ker da je frančiškanski samostan v osrčju Ljubljane madež za sedanjo "napredno" Ljubljano.

Pok. Boris Kidrič, znani komunistični politični in gospodarski nasilnik ter krvolok, je v svoji hudi bolezni silno trpel. Tri dni pred svojo smrtjo je kot poročajo komunistični listi, Djilas izrekel med drugim naslednje strahotne besede: "Ti veš, da revolucionarju ne bi bilo treba prenašati tako počasnega in mučnega umiranja, toda jaz moram trpeti do konca. Revolucionar bi moral

prekiniti življenje, toda jaz moram trpeti do konca, ker stojim pred svojo vestjo, kakor da stojim pred policijo. Jaz moram vzdržati do konca."

Slikar Maks Koželj je 30. marca slavil v Kamniku 70 letnico. Koželj je posebno znan kot slikar planin in gorskih panoram.

Državna založba Slovenije je nedavno izdala nekaj skladb. Med drugim Premrllove tri pesmi za glas in klavir (Kmetiška — France Bevk, Belokrajinska — Leopold Turšič in Prošnja — Srečko Kosovel). Pesmi so bile izdane za skladateljevo 70. letnico. Zatem Kozinove Divertimente za mlade pianiste. Bravničarjeva fantazija za violino in klavir je tretja ali četrta od skladateljevih violinskih skladb. Zbirka 5 skladb Karla Pahorja je posvečena Tonetu Ravnikarju, Emil Ulaga je pa izdal glasbeno slikanico za najmlajše pianiste.

Za proslavo 60. letnice obstoja ljubljanskega gledališča so v poslopju ljubljanske opere uprizorili Linhartovo komedijo "Veseli dan ali Matiček se ženi"

Umrli so. V Ljubljani: Jože Radetič, uslužbenec gradbenega podjetja "Tehnika", Marija Logar, Rozalija Hanželič, roj. Slak, gospodinja, Ivanka Vratarič, roj. Šinkovec, gospodinja, Marija Pečar, upok. Tob. tov., Helena Likozar, Marija Lobe, roj. Kadunc, Franja Veber, vdova Kemperle, roj. Bogataj, Marija Nučič, roj. Snaj, Virgil Kutnar in Ivan Češni-gar, rud. nam. v Trbovljah, Terezija Šuligoj v Brežicah, Maša Skornšek, roj. Puncer, gospod. v Rušah, Valentin Nadižar, tov. delavec v Zireh, Franc Košir, biseromašnik biv. župnik na Ježici (umrl v 90 letu starosti), dr. Karel Skapin, biv. odvetnik na Pobrežju pri Mariboru, Jakob Udir na Poljanah, Ivan Sitar, biv. restavrater v Dol. Toplicah, Anka Merčun, roj. Vončina, gospod. na Pobrežju pri Mariboru, Marija Ulaga, gospod. v Rimskih Toplicah, Franc Drašler v Borovnici in Avgust Okorn v Mostah.

Mesečnik Knjiga 53 je začel letos letos izhajati v Ljubljani kot založniško glasilo in je prevzel naloge splošnega časopisa za informacije o knjigah in književnosti. Prinaša pa tudi članke, ki "naj vplivajo vzgojno na občinstvo, vzbujajo ljubezen do knjige, obravnavajo problematiko knjige in založniškega dela ter segajo ponekod tudi k nacionalnim vprašanjem književnosti". Urejuje ga v imenu medzaložniškega odbora Ivan Skuško, izdaja pa Slovenski knjižni zavod.

Revija Novi svet, ki je izhajala sedem let, se bo letos prekrstila v Našo sodobnost. Tudi na znotraj se bo razširila in bo njen namen "še odgovarjati na aktualna vprašanja splošnega kulturnega pomena, kritično beležiti sodobne kulturne, kulturno-politične in družbene pojave v esejistični obliki". Urejevala jo bosta zanesljiva partijca Ferdo Kozak in Boris Zihel. — Revija Delo, ki je doslej obravnavala največ delovne

Slovinci v Argentini

Buenos Aires

TEČAJ O DRŽAVNO-PRAVNIH VPRAŠANJH

V nedeljo 26. aprila t. l. se je vršila druga ura tečaja o državno-pravnih vprašanjih. Predaval je g. Avgust Horvat o enakopravnosti spolov, poklicev in stanov. Poslušalci so z velikim zanimanjem sledili izvajanjem g. predavatelja in so tudi posegli v debato.

Prihodnja ura tega tečaja bo v nedeljo 24. maja točno ob pol deveti uri zjutraj na Victor Martinez 50. Sporočamo, da se tečaja, ki vzbujajo splošno zanimanje morejo udeleževati tudi vsi tisti, ki doslej še niso utegnili priti.

Občni zbor Družabne Pravde je bil na delavski praznik dopoldne v prostorih JOC-a. Pred občnim zborom je imel podpredsednik DP g. dr. Ahčin sv. mašo. V cerkvenem govoru je naglašal globok krščanski pomen prvomajskega delavskega praznika. Na obnem zboru, ki ga je vodil g. Lojze Erjavec, so dosed. odborniki podali poročila, nato je pa bila volitev polovice odbornikov, katerim je podelil mandat. Za predsednika Družabne pravde je bil izvoljen g. Pavle Masič, za odbornike odn. njihove namestnike pa naslednji gg. prof. dr. Ivan Ahčin, Stane Hrovat, Pavle Novak, Lojze Erjavec, Lojze Petek, France Pleško, Izidor Kastrevc, Rudolf Smersu, Aleksander Majhen, Jože Skale, Maks Jesih, Pavle Homar, Pavle Jeretina, Jože Jonke, France Močilnikar, Avgust Malovrh, Anton Godec, Luka Milharčič, Ivan Kopač, Janko Arnshek, Nace Grohar, Maks Jan, Jože Šeme, Janez Šest, Mirko Oman, Viktor Češnovar in dr. Mikolič. V nadzorstvo so bili izvoljeni g. Jakob Rozman, Rudolf Dacar in Jože Korošec; predsednik razsodišča je g. Albin Magister.

REVALIDACIJA DIPLOM NA VSEUČILIŠČU V MESTU EVA PERON

Zaradi precejšnjega zanimanja med našo inteligenco v zvezi z možnostjo revalidacije diplom na omenjenem vseučili-

probleme, ne bo izhajala več mesečno, ampak enkrat na leto v obliki zbornika.

V "Slov. Por." objavljala od sredine februarja naprej svoje spomine kartuzijanski prior v Pletterjih dr. Josip Edgar Leopold-Lavov z naslovom Kartuzija Pletterje in partizani. Navdušeno hvali podvige partizanske vojske, domobrance zmerja z belimi roparji in poje slavo sam sebi zaradi pomoči, ki jo je velikodušno nudil ves čas komunistom, npr. tudi o njih prikrižanju v celicah samostana, ko so jih domobranci ali Nemci iskali. Tako je skrivaj tudi Iva Pirkoviča, njegove sestro in mater. Isti Pirkovič je pisal pred dvema letoma dolg podlistek v Slov. Por. Bilo je pod Gorjanci, v katerem je na domobrance, predvsem pa na nekatere vojne kurate pri njih izlil velika vedra gnojnice. Zdaj zopet piše podlistek Po sledovih rimske volkulje.

lišču, prinašamo v izvlečku dekret, kakor ga je objavila Facultad de Ingenieria na osnovi sklepa univerzitetnega odbora z dne 18. novembra 1952.

Odredba, ki ima v celoti 9 členov, določa med drugim naslednje najbolj bistvene in za vse fakultete veljavne pogoje v členu 1 in sicer: a) Prosilec mora biti Argentinec po rojstvu ali naturaliziran; b) biti mora v posesti osebnih dokumentov in certificado de buena conducta; c) biti v posesti poklicne diplome, tozadevne legalizirane (čl. 6); d) da je v deželi, kjer je bila diploma izstavljena, možna revalidacija v Argentini izstavljenih diplom brez večjih zahtev, kakor so predvidene v tej odredbi; e) biti mora v posesti potrdila, s katerim se izkaže, da je prosilec opravil izpit v kateremkoli Colegio Secundario iz naslednjih predmetov: zgodovina in zemljepis Argentine, kasteljansčina, instrucción cívica, ali pa izpit, opravljen v Establecimientos Secundarios de la Universidad Nacional de la Ciudad Eva Perón po predpisanih določilih; f) opraviti mora izpit za revalidacijo v smislu predpisov te odredbe.

V zvezi s točko f) pripominjamo, da je snov in način izpita za vsako fakulteto predpisan posebej.

Druga določba je v členu 6., ki pravi, da morajo biti podpis oblasti, ki je izdala diplom, legalizirani s podpisom prosvetnega ministrstva dotične dežele (v slov. primeru vlada LRS v Ljubljani). Podpisi tega ministrstva morajo biti dalje legalizirani s podpisom zunanjega ministrstva (t. j. zun. ministrstva v Beogradu), vse skupaj pa mora legalizirati najprej argentinski generalni konzulat v Beogradu, zatem pa še argentinskemu zunanje ministru.

Ostali členi odredbe določajo naslednje: čl. 2. Revalidacija diplom je možna samo iz tistih strok, ki se poučujejo na univerzi v Eva Peron; čl. 3. govori o revalidacijski komisiji; čl. 4. o postopku pred izpitom za revalidacijo in o izpitu samemu. Točka tega člena določa, da si na inžinjski fakulteti n. pr. kandidat sam izbere snov, vendar si izpitna komisija pridržuje pravico o odobritvi odn. razširitvi kandidatovega predloga; čl. 5. vsebuje določila o možnostih ponovnega izpita, ako je bil izid prvega izpita negativen; čl. 7 govori o diplomah na tuk. univerzah kontraktiranih inozemskih profesorjev in čl. 9. o višini takse za revalidacijo.

Vsem interesentom je provod celotne odredbe za revalidacijo diplom na vseučilišču v mestu Eva Peron na razpolago v pisarni Društva Slovencev.

OSEBNE NOVICE

Družinska sreča. V družini g. Rudija Brasa in njegove ge Cvetke, roj. Langus so dobili hčerko, ki je pri krstu dobila ime Marija-Marta. Čestitamo!

R A Z P I S

Uprava PRISTAVE oddaja v zakup izvrševanje gostinskega obrata na Pristavi v Castelarju (Moronu), Monte

Za Slovenski kulturni dom v Gorici

Sredi druge svetovne vojne se je kulturno življenje Slovencev v Gorici zopet oživilo, vstalo je iz groba, kamor ga je nasilno položil italijanski fašizem. Po dolgih letih je prišla slovenska beseda zopet na solnce: odprle so se vsaj deloma šole, slovenski tisk se je zopet pojavil, videli smo zopet slovenske igralce na odru.

Ta začetek ni zamrl, ampak je rastel. Pa kmalu se je začutilo pomanjkanje nekega središča in zbirališča, in sicer tem bolj, ker Slovincem v Gorici noče nihče ne odstopiti ne posoditi prostorov, kjer bi se mogle primerno vršiti njihove kulturne prireditve, kar se je občutilo zlasti po odhodu anglo-ameriških vojakov iz Gorice. Zato so goriški Slovenci lani sklenili, da si postavijo lasten dom, v katerem se bodo lahko zbirali in kjer se bodo mogle nemoteno vršiti njihove prireditve. Zaradi tesnih razmer, v katerih živijo, si pa tega doma ne morejo sami zgraditi. Zato se obračajo do rojakov, raztresenih po vseh celinah, s prošnjo, da jim pomagajo. Severna Amerika se je že oglasila. Mi v Argentini moramo tudi nekoliko pomagati, da bo slovenska kultura v Gorici imela svoj dom. Zato prosimo vse slovenske rojake v Argentini, ki jim je pri srcu slovenstvo v Gorici, da po svoji moči, čeprav skromno, prispevajo, da se uredi lepa zamisel, da zraste v Gorici Slovenski kulturni dom.

Buenos Aires, 8. maja 1953.

V imenu Odbora za pobiranje prispevkov za Slovenski kulturni dom v Gorici

Slavko Srebrnič, poverjenik

Opomba: Prispevke pobirajo poverjeniki Odbora, iz prijaznosti pa tudi pisarna Društva Slovencev na Victor Martinez 50, Buenos Aires, kakor tudi gdč. Pavla Lovše istotam.

1851, z javnim razpisom.

Prijave interesentov se sprejemajo v pisarni Društva Slovencev na V. Martinez 50, Cap. Fed., kjer so interesentom na vpogled tozadevni zakupni pogoji.

Rok za prijavo se zaključuje v soboto dne 30. maja ob 6. uri popoldne.

Uprava Pristave

Mendoza

Slovinci v Mendози smo v nedeljo dne 10. maja skupno častili našo Brezjansko Marijo Pomočnico. Dopoldne se je odpeljal avtobus s prvimi romarji na Challo, kjer je imal dušni pastir g. Malenšek sv. mašo s pridigo, v kapelici, kjer je ustoličena naša Patrona. Popoldne po kosilu so bile pete litanije Matere Božje. Slovenska ljudska pesem se je razlegala Mariji v čast z vročo prošnjo za močno in trdno vero, za naš dom in narod. Po končanih slovesnostih smo se ob šestih zvečer vračali z omnibus spet v dolino v Mendoza. V naših srcih pa je tlela še druga vroča želja, da bi med rojaki v tujini bila ljubezen.

† MARJAN KORITNIK

Vedno nasmejanega in dobro razpoloženega Marjana Koritnika ni več. V petek, 15. maja 1953 ob 18.30 uri zvečer je bil doma svojih staršev v Bs. Airesu ugasnilo njegovo mlado življenje po hudem šesttedenskem trpljenju.

Ko je pred šestimi tedni legel v bolniško posteljo, je bil prepričan, da je zbolel samo za močno gripo in da ima neke ture v želodcu. O tem je bil prepričan tudi še pozneje, ko so ga prepeljali radi operacije v Hospital de las Clinicas. Silno trpljenje, ki je postajalo vedno večje, je prenašal z veliko vdanostjo in mirom. Bil je ves čas prepričan v svojo ozdravitev in da bo še pel na koncertu Gallusa, ki ga ta zbor pripravlja. Med tem se je pa rak, za katerim je pok. Marjan Koritnik bolehal, že razširil in pljuča. Zdravniki so vedeli, da zanj ni več pomoči in so dovolili njegov prevoz na dom, da bi umrl pri svojih starših. Doma je potem hudo trpel še 14 dni, ker je rak udaril že tudi v možgane. Bog ga je prejšnji petek rešil zemeljskega gorja in ga poklical k sebi, da bi mu njegova Mati obilno poplačala vso veliko ljubezen, s katero je upodabljal njegove slike.

Življenska pot pok. Marjana Koritnika je bila naslednja. Rodil se je 29. julija 1923 v Grobelnem pri Celju. Gimnazijo je študiral v Ljubljani, št. Vidu in Veržeju. Vojna leta je preživel v Ljubljani. Radi velike ljubezni do slikarstva je tam obiskoval tudi Goršetovo sli-

karsko šolo, aktivno se je pa udeleževal dela tudi v slov. protikom. vrstah. Nad eno leto je prebil tudi v internacijskem taborišču v Monigu v Italiji.

V begunskih letih je na slikarski akademiji v Bologni v Italiji nadaljeval svoje slikarske študije. V tam. slikarskih krogih je vzbudil veliko pozornost s svojo razstavo leta 1947 (Od 8.-12. februarja) v Palazzo D' Accursio. Za svoji perorisbi Visioni di Bologna je dobil tudi nagrado. Na slikarski akademiji v Bologni je pripravljaval tudi že tezo za diplomu.

Ko se je bilo treba odločiti za emigracijo, se je s svojimi starši odločil za Argentino, kjer je bil zaposlen v raznih podjetjih. Ves čas se je pa udeleževal v slikarstvu še naprej. V Buenos Airesu je razstavil svoja umetniška dela v Asociación Estimulo de Bellas Artes leta 1948 ter je dobil prvo nagrado v salonu Croquis y Manchas. Pozneje je imel še eno razstavo ter je na njej dobil prvo in drugo nagrado. Med Slovinci je pa postal najbolj znan po podobah Brezjanske Matere božje, ki jih je napravil več. Prvo je imel doma in je namenjena za votivno cerkev v Zgornji šiški pri Ljubljani, druga je v salezijanski kapeli na Belgrano, kjer imajo Slovinci vsako nedeljo redno službo božjo, tretja v Lujanu, četrta v slov. bogoslovju v Adrogu, ena je pa v Španiji. Zadnji deli, ki jih je delal, sta bili slika škofa dr. Rožmana za njegovo 70. letnico, ki je bila

la v dvorani med proslavo, sedaj pa visi v pisarni Društva Slovencev, drugo delo pa je Begunska Mati božja. Zaradi bolezni je pa ni mogel povsem dovršiti. Poleg teh slik je napravil veliko portretov znancev in prijateljev, sodeloval je pri raznih publikacijah in je bil tudi sodruženik Koledarja-Zbornika Svobodne Slovenije, za katerega je napravil ovitek za leto 1951 ter sliki predsednika NO za Slovenijo dr. Kreka in škofa dr. Rožmana. Ilustriral je tudi Kociprovo novelo "Jeruzalemski zvonar". Večje delo je prevzel tudi s slikanjem svetišča v Sampacho v provinci Cordoba.

Ves čas je bil vnet in agilen član Slov. pevskega zbora "Gallus" ter je za veliki

petek vstal že iz bolniške postelje in je prišel na Belgrano pet Kristusa v pasijonu.

Radi svojega odkritega in čistega značaja je imel veliko prijateljev in je bil v vsaki družbi vedno dobrodošel in zaželen. Bil je fant zvestobe in zglednosti. Češar se je lotil, je gotovo izvršil in povsod vzdržal do konca. Dano besedo je vedno držal.

Ko je v petek zvečer izdihnil svojo plemenito dušo, so ga položili na domu na mrtvaški oder. Njegov od trpljenja izmučeni obraz je obil blažen mir. Ležal je sredi samih rož, ki so jih prinesli na njegov mrtvaški oder poleg staršev, hišnega gospodarja, pevskega zbora "Gallusa" še drugi njegovi prijatelji in znanci ter organizacije. Ves čas so ga hodili kropiti slov. rojaki ter moliti za pokoj njegove duše.

Pogreb je bil napovedan za soboto, 16. t. m. ob petih popoldne. Še pred to uro se je na domu njegovih staršev zbralo veliko Slovencev, ki so se prišli še zadnjikrat posloviti od pok. Marjana ter tolažiti tako hudo prizadeta mater in očeta. Ob napovedani uri so krsto zaprli, jo dvignili in prenesli iz stanovanja na ulico, kjer je g. p. Ivan Caserman ob asistenci g. duhovnega svetnika Karla Škulja, g. župnika Antona Oreharja in g. Janka Mernika izmolil predpisane molitve. Krsto so nato položili na mrtvaški voz, nakar se je začel pomikati dolg mrtvaški sprevod z avtomobili proti glavnemu buenosaireskemu pokopališču Chacarita. Tja je prihitelo od vseh strani izredno veliko Slovencev,

da s svojo navzočnostjo izkažejo še zadnjo čast pok. Marjanu. Med drugimi sta bila tu podpredsednik DS g. Valentin Markež in tajnik g. Pernišek, vsi slovenski bogoslovci iz Adroguje-ja, slov. šolske sestre s Paternala pa so pripeljale slovenske gojence svojega zavoda. "Svobodno Slovenijo" je zastopal g. M. Stare.

Pred odprtim grobom je g. pater Caserman opravil pogrebne molitve, ob asistenci že navedenih gospodov.

V imenu prijateljev pok. Marjana je imel prvi poslovilni govor g. Tine Duš. Omenjal je življensko pot pok. Marjana Koritnika in zlasti poudarjal njegovo delo kot kongreganista, pevca in slikarja. V imenu pevskega zbora "Gallus" se je od zvestega in agilnega člana poslovlil predsednik tega zbora g. Lovre Jan in se mu v imenu vseh članov Gallusa zahvalil za vse njegovo požrtvovalno delo pri gojitvi slovenske pevske kulture v emigraciji. Moški zbor Gallusa pod vodstvom g. dr. Savellija je pa v slovo pok. Marjanu zapel prelepo žalostinko "Človek, glej, dognanje tvoje."

Mrak je že padal na pokopališče, ko so zadnji pogrebi zapuščali grob prežgode umrlega Marjana Koritnika. Iskreno so dragemu prijatelju in sodelavcu želeli večni mir in pokoj njegovi plemeniti duši.

Dragega Marjana bo tudi Svobodna Slovenija ohranila v hvaležnem spominu, njegovi materi ge. Antoniji in očetu g. Albinu pa izrekamo iskreno in globoko sožalje.

SLOVENC I P O S V E T U

Anglija

Slovensko društvo v Angliji je uprizorilo na veliko nedeljo 5. aprila t. l. v cerkveni dvorani na Golders Green v Londonu komedijo v 3. dejanjih "Teta na konju". V isti dvorani je bila v februarju tombola ter prosta zabava. V marcu se je pa g. župnik Kunstelj spomnil dveh jubilarov: škofa g. dr. Rožmana ob njegovi 70. letnici ter Msgra Trinka ob njegovi 90. letnici. Nato je pa imel predsednik Slovenskega društva daljše predavanje o življenju in delu škofa Slomška.

Poroke. V Ferndale v južnem Walesu sta se poročila gđc. Lly Graddock in g. Anton Kožuh. V Bedfordu sta stopila v sv. zakon gđc. Giovannina Russo in g. Karel Cor. Pred oltar sta stopila tudi gđc. June de Wilde in g. Oto Hajnel. Vsem novoporočencem naše čestitke!

Krščeni so bili: V Golborne Terезija Braček, v Coventryju Marinka Gosar, v Totingtonu pa Marija Pleničar. Čestitamo!

USA

Slovenska izseljenska matica v Ljubljani je s severnoameriškim SANS-om, organizacijo, ki je vsa vprežena v Titovo propagando, pripravljala koncertno turnejo ljubljanskega okteta po glavnih mestih Združenih Ameriških Držav. Za prihod tega okteta so ameriški titovci delali velike priprave ter so ustanovili celo nekaj "centralni" odbor. Za štafazo in varanje slovenske javnosti so hoteli dobiti čim več ljudi, kar se jim pa ni posrečilo, ker so kmalu vsi uvideli, da

gre vse skupaj le za spretno propagando sedanjega komunističnega režima doma. Po vseh teh velikih pripravah je dejstvo sedaj samo tole, da članov ljubljanskega okteta v Ameriko ni. Slovensko časopisje v Ameriki, naklonjeno Titu in njegovi kom. diktaturi, je zaglalo velik hrup z objavo dolgega pisma Toneta Seliškara, predsednika Slov. izselj. matice v Ljubljani. Mož se divje zaganja v "Ameriško Domovino", ker je ameriški javnosti pokazala na pravo ozadje te pevske turnee. Seliškar med drugim v svojem napadu vpije, da "se zločini nadaljujejo" in ljudi okoli "Am. Domovine" zmerja z ovaduh. List ga odločno zavrača in povdarja, da so "ovadbe doma le v deželah diktature, pa naj bo to že črna, rjava ali rdeča. V teh zadnjih imajo najboljše pogoje za uspešno rast".

Pravna posvečevalnica
"Svobodne Slovenije"

Vprašanje: Pred 3 leti sem kupil na dražbi stavbišče na obročno odplačevanje. S prodajalcem sva se dogovorila, da vzamem stavbišče takoj v posest, kupno pogodbo (escrituro) pa da bova napravila pred notarjem takrat, ko bo plačana polovica kupnine. Ker sem potreboval stanovanje, sem si na kupljenem lotu takoj postavil stanovanjsko hišico in se naselil v njej. Kmalu je prišel neki uradnik in si mojo hišo ogledal. Na moje vprašanje mi je prodajalec povedal, da je dotični uradnik prišel mojo

hišo ocenit in da ima on že v rokah to-zadevni ocenitveni dekret.

Sedaj sva šla k notarju s prodajalcem in napravila kupno pogodbo, ker sem polovico kupnine za svet že plačal. V kupnino sva vstavila kupno ceno, ki sva jo bila s prodajalcem ob sklenitvi ustne kupčije določila. — Notar zahteva sedaj od mene, da moram plačati prenosne takse od uradne cenilne vrednosti, ki je seveda mnogo višja od kupnine, ki sva jo dogovorila s prodajalcem. Jaz se brani plačati. Ali me more notar prisiliti k plačilu zvišanih prenosnih taks?

Odgovor: Iz Vašega vprašanja se da sklepati, da ste si na kupljenem stavbišču postavili hišo potem, ko ste zidavo pravilno prijavili na občini. Občina je uradoma vzela to v vednost in obvestila davčno oblast (Dirección Impositiva). Ta je uradoma izvršila cenitev Vašega stavbišča. Ker se je to zgodilo potem, ko je bila Vaša hiša že dovršena, je bilo seveda ocenjeno stavbišče s hišo vred. Ta cenilna vrednost je prav gotovo precej višja od one vrednosti, ki ste jo Vi plačali za nezazidano stavbišče.

Vi ste v kupno pogodbo postavili kupnino, ki ste jo Vi plačali prodajalcu oziroma jo po dogovoru še boste. To je popolnoma pravilno, toda prenosno takso morate plačati v višini, ki jo notar zahteva, kajti taksnj zakon pravi, da se mora plačati taksa za prenos lastnine ali od vrednosti kupnine ali od uradne cenilne vrednosti nepremičnine — in sicer od one od teh dveh, katera je pač višja!

Ako hočete torej dobiti v roke eskripturo, morate notarju plačati zahtevano prenosno takso. Notar kupne pogodbe ne sme sestaviti, dokler od davčne oblasti predpisana prenosna taksa ni plačana. Verjetno jo je on za Vas že plačal in Vi mu morate plačano vsoto povrniti.

Društveni oglasnik

Prosvetna prireditelj Krajevnega odbora Društva Slovencev v San Justo bo v nedeljo 24. maja. Predava g. R. Smer-su o boleznih, nezgodih in starostnem zavarovanju.

CERKVENI OGLASNIK

Mladinski dom v Don Boscovem zavodu v Ramos Mejia vabi vse svoje člane v nedeljo 24. maja ob 1/2 10 uri. uri k sv. maši v notranjo zavodovo kapelo, ki bo za pokoj duše prezgodaj preminulega Marjana Koritnika. Po sv. maši bo obvezen članski sestanek.

Popoldne ob treh bo procesija s kipom Marije pomočnice pa zavodskem parku.

OBVESTILA

Stalni odbor za prirejanje soc. dni vlnudno prosi vsa slov. društva, da ne bi napravila nobene prireditve v nedeljo 28. junija, ko se bo vršil v dvorani v Ciudadeli II. soc. dan.

Drugi diskusijski večer o gospodarskih vprašanjih bo v soboto 30. maja na Grenaderos 61. Predavata gg. prof. Ign. Lenček in Jože Mavrič, st.

Vulkanizer,

trezen in marljiv, ki zna po potrebi popravljati stroje, dobi zaposlitev z dobro plačo v večjem mestu južne Brazilije.

Ponudbe na upravo Svobodne Slovenije.

Jože Rus

stavnj tehnik
NAČRTI — ZIDAVA — NASVETI
CALLE MOLINA 1114
LINIERS CAPITAL

Instituto de Idiomas

GUALEGUAYCHU 2404
Slovenski, castellano, angleški, latinski, francoski, nemški in italijanski jezik se poučujejo pa \$ 20.— mesečno.

JAVNI NOTAR

Francisco Raul Cascante

Escribano Público
Uruguay 387
T. E. 38-0122 Buenos Aires

CONTADOR necesita Industria gráfica importante.

Informaciones en la oficina de esta administración.

Sobratom duhovnikom in vsem drugim slovenskim rojakom po svetu sporočam, da je danes jutraj 20. maja 1953 v župniji sv. Julije v Buenos Airešu umrl mil. gospod

Monsignor Dr. Alojzij Odar,

hišni prelat Nj. Svetosti, dekan ljublj. teol. fakultete v izseljenstvu in redni profesor cerkv. prava.

Pogrebna maša je v četrtek 21. maja ob 9. uri v župni cerkvi sv. Julije, nato pogreb na Chacarito.

Priporočam ga v molitev!

Anton Orehar
Slov. dušni pastir v Argentini

V polnem delu je iz naše srede odpoklical Gospod življenja na večno plačilo

Mons. dr. Alojzija Odarja

našega dekana, rednega vseučiliškega profesorja in bivšega rektorja.

Slovenska bogoslovna fakulteta
in ljubljansko semenišče

Buenos Aires, 20. maja 1953

SLOVENSKI KATOLIŠKI KULTURNI SVET

sporoča, da je danes 20. maja 1953 Bog poklical k sebi njegovega ustanovitelja in predsednika

prelata gospoda Dr. Alojzija ODARJA

Prosimo Boga za obilno plačilo njemu, ki je ves živel za božje kraljestvo v svojem narodu.

Vsem članom in vsem slovenskim rojakom v Argentini sporočamo, da je v sredo 20. maja 1953 Vsemogočni nenadoma poklical k sebi našega odličnega člana, mil. gospoda

Mons. dr. ALOJZIJA ODARJA

hišnega prelata Njegove Svetosti, dekana ljublj. teološke fakultete v izseljenstvu in rednega profesorja cerkvenega prava.

K večnemu počitku je bil položen v četrtek 21. maja 1953 na pokopališču Chacarita v Buenos Airesu.

Odličnega znanstvenika, ideologa in izredno požrtvovalnega gospoda bomo ohranili v trajnem spominu.

Društvo Slovencev

Buenos Aires, 20. maja 1953

Slovenski katoliški intelektualci žalujejo za najdelavnejšim in najuglednejšim svojim predstavnikom. Slovensko katoliško akademsko starešinstvo je izgubilo svojega najvzglejnejšega člana, ko je dne 20. maja umrl milostljivi gospod prelat

dr. ALOJZIJ ODAR,

vseučiliški profesor.

Ko se moramo hudo potrti in pretreseni zaradi njegove smrti tako nenadno posloviti od njega, mu obljublamo, da bomo skušali posnemati njegov vzgled, ko je iz sebe ustvaril lik neutrudljivega znanstvenega delavca, pisatelja in organizatorja katoliškega znanstvenega in kulturnega dela.

Vsi člani Slov. kat. akad. starešinstva — v domovini in v emigraciji — bodo skušali ta težki udarec njegove izgube prenašati vdano in v pobožni molitvi zanj; Vsemogočnega pa bomo prosili, da ne odtegne svojega blagoslova osireteli slovenski katoliški znanosti v tej težki uri velike preizkušnje.

Naj počiva v miru!

Odbor Slovenskega katoliškega akademškega starešinstva

Buenos Aires, dne 20. maja 1953

Danes jutraj 20. maja je v Gospodu zaspal glavni urednik naše revije

Msgr. dr. ALOJZIJ ODAR

Naj počiva v miru, poplačan od Boga za ves trud, ki ga je listu posvetil.

Konzorcij revije "Duhovno življenje"

Buenos Aires, 20. maja 1953

Sporočamo vsem prijateljem in znancem, da je dne 15. maja 1953, po kratki in mučni bolezni, previden z vsemi tolažili sv. vere v Gospodu zaspal naš predragi in nepozabni sin

MARJAN KORITNIK

Pokopan je bil dne 16. maja 1953 na pokopališču Chacarita v Buenos Airesu.

Zahvaljujemo se čc. gg. duhovnikom, ki so mu dali zadnje tolažilo sv. vere in ga tudi spremili k večnemu počitku. Nadalje se posebno zahvaljujemo vsem osebam, ki so mu zvesto in nesebično lajšale trpljenje vse do zadnjega trenutka življenja. Zahvaljujemo se gg. govornikom, pevcom, društvom in ostalim, ki so mu izkazali čast na zadnji poti ali ki so nam na katerikoli način pomagali v naših težkih trenutkih.

Bog plačaj!

žalujoči ostali
Albin in Antonija Koritnik

Buenos Aires, 18. maja 1953

Naš zvesti sodelavec, zgleđno dobri prijatelj in nepozabni tovariš, gospod

MARJAN KORITNIK

nas je 15. maja 1953 ob 1/2 19 uri za vedno zapustil.

Za vse njegovo delo, zvestobo in dobroto prosimo Vsemogočnega, naj mu da večni pokoj, mi pa ga bomo ohranili v hvaležnem spominu.

Slovenski pevski sbor "Gallus"

Najhitreje, najbolje in najbolj solidno!

Paketna Agencija "PAKEXPORT"

pošilja Vašim svojem v domovino pakete iz Trsta. Pošiljke prihajajo na naslovljenca v 20 — 30 dneh. — Paketi so zavarovani. Pošiljamo pa tudi pakete iz Buenos Airesa s starimi in novimi oblekami. — Za novo blago preskrbimo sami izvozno dovoljenje. Zdravila pošiljamo z letalsko pošto.

Glavni zastopnik:

OTON FRESL — Buenos Aires, Reconquista 656/I-2 — T. E. 31-2241
URADNE URE: vsak dan od 9.—12.30 dop. in od 15.—18.30 ure popoldne.
Ob sobotah samo dopoldne.

ŠOLSKE POTREBŠČINE:

Aktovke, zvezke vseh vrst, svinčnike, barvice, itd. itd.

Lepe albume raznih vrst in kakovosti

Slike slovenskih pokrajin

Potrebščine za pisarno, šolo in dom

Darila za razne prilike

Vam nudi

Santería y Papelería SANTA JULIA

Victor Martinez 39 - Buenos Aires

Posređujemo odpremo paketov v domovino, tako pri raznih trvdkah, kakor tudi sicer odpremo paketov in zdravil iz Argentine in paketov z rabljeno obleko, za katere oskrbimo dezinfekcijo.

"TRANSITO"

Encomendas Internacionales

Prvovrstno blago — zajamčena dostava

PAKET DOSPE V JUGOSLAVIJO V 6. ALI 8. TEDNIH

BUENOS AIRES	CANGALLO 439 - oficina 602 - VI.
No. 2 \$ 70.—	No. 11 \$ 120.—
4,5 kg riža	6 mesnih konserv
	1,5 kg prekajene slanine
No. 3 \$ 70.—	No. 18 \$ 120.—
4,5 kg sladkorja	4,5 kg sladkorja
	4,5 kg riža
No. 6 \$ 180.—	No. 20 \$ 120.—
2 kg surove kave	9 kg sladkorja
2,5 kg sladkorja	No. 35 \$ 135.—
	0,5 kg surove kave
	8,5 kg sladkorja

Naročniki, ki naročajo pakete po pošti, naj plačajo po Giro-postal

"CASA BOYU" — urarna in zlatarna
OLAZABAL 2336
pol kvadre od Cabilda 2300

NAKIT IN URE SVETOVNIH ZNAMK

BUDILKE

PREDELAVA IN POPRAVILA ZLATNINE IN UR — točno in hitro.

(Naše stranke se lahko zglase pri nas tudi ob sobotah popoldne in sicer v našem stanovanju, ki je v I. nadstropju v isti hiši Olazabal 2338, dto. 5)